

KURIA METROPOLITALNA
SZCZECIŃSKO-KAMIEŃSKA
Wydział Wychowania Katolickiego
ul. Papieża Pawła VI 4
71-459 Szczecin
tel. 091/454-22-92
fax. 091/453-69-08
e-mail: wwk@kuria.pl
www.wwk.szczecin.kuria.pl

Szczecin, 1 września 2006 r.

„przykładaj się do czytania, zachęcania, nauki”
(1 Tm 4, 13)

Z A P R O S Z E N I E

Od czasów gdy Apostołowie nauczali ustnie, a w Kościołach odczytywano listy, aż do czasów dzisiejszych wyposażonych we wszelkiego rodzaju pomoce, katecheza zawsze szukała dróg i środków najbardziej odpowiednich dla wypełnienia swej misji (CT 46).

Pomocą w posłudze katechetycznej nad Odrą i Bałtykiem są „Zeszyty Katechetyczne”, wydawane przez Wydział Wychowania Katolickiego kurii metropolitalnej w Szczecinie. Pierwsze numery tego czasopisma powstały już w latach 1986-1987. Po dziesięciu latach przerwy, w odpowiedzi na potrzeby katechetów wznowiono wydawanie „Zeszytów Katechetycznych”, które ukazują się do chwili obecnej.

Na łamach „Zeszytów Katechetycznych” publikowali księża biskupi, katechetycy, księża duszpasterze, katechetki i katecheci świeccy oraz pedagodzy. Wszyscy w odmienny sposób przekazywali wiedzę i doświadczenie zmierzające do pogłębienia formacji katechetycznej w Archidiecezji Szczecińsko-Kamieńskiej.

W „Zeszytach Katechetycznych” publikowano artykuły, aktualności, dokumenty, konspekty katechez, recenzje, sprawozdania i wspomnienia. Publikacje te przedstawiały zagadnienia aktualne w praktyce i teorii pastoralnej Kościoła. Na treść „Zeszytów Katechetycznych” składały się m.in. dokumenty Kościoła powszechnego i partykularnego oraz dokumenty dotyczące prawa oświatowego. Ponadto omawiano zagadnienia związane z historią Archidiecezji, synodem, duszpasterstwem parafialnym i szkolnictwem katolickim, działalnością zakonów na Pomorzu Zachodnim i formacją katechetyczną. Publikacje podejmowały także problemy dotyczące ewangelizacji, historii katechezy w Polsce, katechezy sakramentalnej, dydaktyki katechetycznej, katechezy specjalnej i katechezy dorosłych. Nie brakowało również treści poświęconych podręcznikom, programom katechetycznym, wychowaniu, rodzinie, duszpasterstwu młodzieży, mas mediom, etyce i innym religiom.

Zachowując w pamięci dorobek poprzedników, którzy kształtowali urzeczywistnianie się Kościoła nad Odrą i Bałtykiem, pragniemy kontynuować misję, powierzoną przez Jezusa Chrystusa. „Zeszyty Katechetyczne” mogą stanowić odzwierciedlenie naszego życia wewnętrznego, działalności ewangelizacyjnej, katechetycznej i duszpasterskiej. W związku z tym uprzejmie proszę i zachęcam kapłanów, siostry zakonne i katechetów świeckich do publikowania artykułów, katechez, recenzji, sprawozdań, homilii, wspomnień i innych materiałów formacyjnych, które poprzez zamieszczenie w „Zeszytach Katechetycznych” będą świadectwem życia i pomocą w duszpasterstwie.

Adres do korespondencji

Redakcja „Zeszytów Katechetycznych”
ul. Papieża Pawła VI nr 4
71-459 Szczecin
tel. 091/454-22-92 w. 122
e-mail: p.skiba@kuria.pl
www.wwk.szczecin.kuria.pl

z wyrazami szacunku

ks. Piotr Skiba

Zasady technicznej redakcji stosowane w „Zeszytach Katechetycznych”

Podane niżej zasady dotyczą technicznej redakcji w komputerowych edytorach: WORD PERFECT lub WORD for WINDOWS.

I. Redakcja tekstu

1. Tekst zasadniczy: czcionka Times New Roman 12 punktów, interlinia 1,5.
2. Przypisy: czcionka 10 punktów, interlinia 1.
3. Margines – 2,5 cm.
4. Wcięcia akapitowe. Zaznacza się tylko przy pomocy tabulatora (tabulatora używamy również w przypadku wcięć innego typu); akapit 0,75 cm w tekście opracowania i w przypisach; niedopuszczalne jest użycie w tym celu spacji; nie dzielimy wyrazów ręcznie; klawisza ENTER używamy tylko wtedy, gdy kończymy dany akapit i zaczynamy nowy.
5. Tytułów książek, artykułów i innych utworów w tekście zasadniczym oraz tytułach punktów i rozdziałów nie piszemy w cudzysłowie, lecz zapisujemy je *kursywą*.
6. Nie stosować podkreśleń, kapitalików i wersalików.
7. Można używać pogrubionych liter i kursywy.
8. Do każdego artykułu lub książki należy dołączyć krótką notę o autorze.
9. Materiał ilustracyjny w formie plików graficznych czarnobiałych lub w skali szarości.

II. Przypisy¹

Zapis przecinkowy. Inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł dzieła lub artykułu, miejsce wydania i rok, cytowane strony – oddzielone są od siebie przecinkiem; jeżeli dany przypis przytacza kilka publikacji, ich opisy bibliograficzne oddzielamy średnikiem. Przypisy numerujemy cyframi arabskimi.

1. Tytuły czasopism podajemy czcionką prostą w cudzysłowie, np. „Ateneum Kapłańskie”.
2. Pozostałe tytuły (artykułów, książek, map, i innych utworów) *kursywą* bez cudzysłowu.
3. Artykuły z dzieł zbiorowych cytujemy następująco: T. Nosek, *Synodalne impulsy pastoralno-katechetycznej aktywizacji młodzieży*, w: S. Kulpaczyński (red.), *Aktywizowanie katechizowanych*, Lublin 1997, s. 205-234.
4. Artykuły z czasopism cytujemy następująco: A. Potocki, *Ośmioklasiści wobec katechezy*, „Katecheta” 42 (1998) nr 4, s. 4-21.
5. Hasła z encyklopedii, leksykonów i słowników, np.: C. Rogowski, *Katechetyka w Polsce*, w: *Encyklopedia katolicka*, t. 8, Lublin 2000, kol. 1024-1025; J. Szpet, *Koska Władysław*, w: R. Czekański (red.), *Słownik katechetyków XX wieku*, Warszawa 2003, s. 101-105.
6. Przy odsyłaniu do stron internetowych należy, po podaniu autora, tytułu i daty dostępu, podać adres internetowy, np.: W. Packner, *Duchowość wspólnoty Emmanuel* [dostęp: 11 marca 2004]. Dostępny w Internecie: <http://www.emmanuel.info.html>².
7. Skrót „Por.” rozpoczyna przypis, gdy dokonujemy parafrazy lub pobieżnie streszczamy myśl autora.
8. Skrót „Zob.” rozpoczyna przypis, gdy odsyłamy czytelnika do dodatkowej literatury, zawierającej podobną ideę albo poszerzającej omawiane zagadnienie.

¹ Należy zachowywać zasady wydane przez Polski Komitet Normalizacyjny, zawarte w: Norma PN-ISO 690: 2002 *Dokumentacja. Przypisy bibliograficzne. Zawartość, forma i struktura*, Warszawa 2002.

² Publikacje elektroniczne i ich części należy dokumentować zgodnie z normą: PN-ISO 690-2: 1999 *Informacja i dokumentacja. Przypisy bibliograficzne. Dokumenty elektroniczne i ich części*, Warszawa 1999.

9. Przypis odnoszący się do cytatu dosłownego lub dokładnego streszczenia, np.:
- ²M. Jadczyk, *Dziecięce grupy parafialne dopełnieniem katechezy szkolnej*, „Studia Theologica Varsaviensia” 38 (2000) nr 2, s. 215-224.
10. Gdy cytujemy dosłownie, treść cytatu zapisujemy *kursywą*.
11. Nie podajemy w przypisach nazw wydawnictw, nazw serii wydawniczych i nazwisk tłumaczy.
12. Przy opisywaniu tej samej publikacji w bezpośrednio następującym przypisie podajemy formułę: *Tamże*, s. ..., np.:
- ¹H. J. Sobeczko, *Znaczenie Diecezjalnej Komisji Liturgicznej*, „Liturgia Sacra” 2 (1996) nr 3-4, s. 39.
- ²*Tamże*, s. 40.
13. Przy opisywaniu innej publikacji tego samego autora w bezpośrednio następującym przypisie zamiast nazwiska podajemy formułę: Tenże lub Taż, np.:
- ¹H. J. Sobeczko, *Znaczenie Diecezjalnej Komisji Liturgicznej*, „Liturgia Sacra” 2 (1996) nr 3-4, s. 39.
- ²Tenże, *W trosce o liturgiczne dziedzictwo*, Opole 1986, s. 25.
14. Przy opisywaniu publikacji, której autor jest także redaktorem wydawnictwa zwartego, podajemy zamiast nazwiska redaktora formułę: Tenże lub Taż, po której umieszczamy w nawiasie skrót (red.) lub (oprac.). Np.:
- ¹T. Dola, *Eucharystia jako znak paschalnej przemiany. Refleksje na kanwie papieskich wystąpień kongresowych*, w: Tenże (red.), *Ineffabile Eucharistiae donum. Księga pamiątkowa dedykowana Księdzu Biskupowi Alfonsowi Nossolowi Wielkiemu Kanclerzowi Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego z okazji 65. rocznicy urodzin oraz 20-lecia święceń biskupich*, Opole 1997, s. 125.
15. Numer przypisu umieszcza się po cudzysłowie, wykrzykniku, wielokropku i znaku zapytania [...¹, ...!¹, (...)¹, ...?¹], natomiast przed kropką, przecinkiem, średnikiem i pauzą [...², ...²; ...²–].
16. Skrótów przyjmujemy za: *Encyklopedia katolicka. Wykaz skrótów*, Lublin 1993 lub *Encyklopedia katolicka*, t. 1, Lublin 1985.
17. W przypisach nie podajemy godności, funkcji i tytułów autorów, np.: ks., bp, kard., o., prał., prof., dr, SJ, OMI, OSB, itd., podajemy natomiast tytuły: św., bł.
18. Przy określaniu numerów stron, kolumn, itd. nie posługujemy się skrótem nn (następne), lecz podajemy je przy pomocy cyfr.
19. W dokumentach kościelnych odsyłamy do numeru punktu, a nie do numeru strony.
20. Jeśli w publikacji nie podano miejsca, lub roku wydania piszemy odpowiednio: bmw, brw, bmirw.
- Zapis słownictwa religijnego stosujemy zgodnie z: R. Przybylska, W. Przyczyna (red.), *Zasady pisowni słownictwa religijnego*, Tarnów 2004.